

**CONSILIUL
UNIUNII EUROPENE**

**Bruxelles, 21 decembrie 2010 (18.01)
(OR. en)**

17751/10

**Dosar interinstituțional:
2010/0065 (COD)**

**CODEC 1504
DROIPEN 151
MIGR 143
PE 551**

NOTĂ

Sursă :	Secretariatul General
Destinatar :	Comitetul Reprezentanților Permanenți/Consiliul
Subiect:	Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor și de abrogare a Deciziei-cadru 2002/629/JAI - Rezultatul primei lecturi a Parlamentului European (Strasbourg, 13-16 decembrie 2010)

I. INTRODUCERE

În conformitate cu dispozițiile articolului 294 din TFUE și cu declarația comună privind aspectele practice în cadrul procedurii de codecizie¹, au avut loc o serie de contacte informale între Consiliu, Parlamentul European și Comisie în scopul de a se ajunge la un acord la prima lectură cu privire la acest dosar, evitându-se astfel necesitatea de a se recurge la o a doua lectură și la procedura de conciliere.

În acest context, raportorii, Dna Edit BAUER (PPE - SK) și Dna Anna HEDH (S&D - SE), au prezentat un amendament de compromis la propunerea de directivă, din partea Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și a Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen. Asupra acestui amendament s-a convenit pe parcursul contactelor informale menționate anterior.

¹ JO C 145, 30.6.2007, p. 5.

II. DEZBATERE

Dna Edit BAUER (PPE - SK) a deschis dezbateră, care a avut loc la 14 decembrie 2010, și a subliniat o serie de elemente-cheie din textul acordului de compromis.

Dna Anna HEDH (S&D - SE):

- a salutat crearea unui coordonator al luptei împotriva traficului de persoane la nivel european;
- a solicitat să fie atacate elementele criminale esențiale implicate în traficul de persoane;
- a solicitat acordarea de protecție deplină victimelor traficului. O astfel de protecție va încuraja, de asemenea, victimele să coopereze pe deplin cu autoritățile în vederea reprimării traficului; și
- a subliniat necesitatea de a reduce cererea de trafic de persoane. Domnia sa a regretat faptul că s-a renunțat la incriminarea persoanelor care exploatează alte persoane.

Comisarul MALMSTRÖM:

- a constatat că Parlamentul a contribuit la îmbunătățirea directivei în mai multe moduri, cel mai important prin dispoziția specifică referitoare la statutul și drepturile minorilor neînsoțiți care sunt victime ale traficului de persoane de la articolul 14; și
- a regretat faptul că propunerea Comisiei nu a fost susținută de către Consiliu în ceea ce privește competența extrateritorială în cazul infracțiunilor comise în străinătate de către persoane care își au reședința obișnuită pe teritoriul Uniunii Europene. Domnia sa și-a exprimat opinia neschimbată că o dispoziție care garantează faptul că toate persoanele care locuiesc cu noi în Europa care comit infracțiuni de trafic de persoane în alte țări ar putea fi urmărite penal în Uniunea Europeană ar aduce o valoare adăugată considerabilă. Totuși, nu a fost posibilă asigurarea unei poziții majoritare privind această dispoziție. Cu toate acestea, domnia sa a anticipat că această chestiune va ieși din nou la suprafață în momentul în care instituțiile vor lucra la directiva privind exploatarea copilului și pornografia infantilă. Competența extrateritorială pentru persoane care își au reședința obișnuită în UE va fi și mai importantă în contextul discutării posibilităților de a aduce în fața justiției practicanții de turism sexual pedofili care locuiesc în Europa.

Luând cuvântul în numele grupului politic PPE, Dl Agustín DÍAZ DE MERA GARCÍA CONSUEGRA (PPE - ES):

- a subliniat necesitatea de:
 - a soluționa lacunele din legislația națională;
 - a proteja minorii;
 - a urmări penal intermediarii;
 - a aborda aspectele legate de cerere în ceea ce privește traficul de persoane; și
 - de a confisca activele și veniturile provenite din săvârșirea infracțiunii;
- a subliniat rolul pe care trebuie să îl îndeplinească Frontex în identificarea rutelor și identităților traficanților; și
- a evidențiat rolul coordonatorului european, constatând în același timp necesitatea de a asigura faptul că rolul acestuia nu se suprapune cu rolul Europol.

Luând cuvântul în numele grupului politic S&D, Dna Monika FLAŠÍKOVÁ BEŇOVÁ (S&D – SK) a subliniat gravitatea problemei traficului de persoane.

Luând cuvântul în numele grupului politic ALDE, Dna Antonyia PARVANOV (ALDE – BG) a solicitat statelor membre să depună mai multe eforturi pentru a preveni traficul de persoane.

Luând cuvântul în numele grupului politic Verzi/ALE, dna Judith SARGENTINI (Verzi/ALE - NL):

- a solicitat ca victimelor traficului de persoane eliberate să li se acorde securitate juridică în ceea ce privește dreptul de reședință în țara în care au fost aduse. Domnia sa și-a exprimat speranța că examinarea va aborda acest aspect; și
- a susținut că statele membre ar trebui să decidă fiecare în ceea ce le privește referitor la întrebarea dacă persoanele care utilizează serviciile de trafic de persoane ar trebui sau nu incriminate.

Luând cuvântul în numele grupului politic ECR, dna Andrea ČEŠKOVÁ (ECR - CZ):

- a salutat compromisul obținut cu Consiliul; și
- a susținut că incriminarea la nivel european a clienților traficanților ar fi foarte dificilă.

Luând cuvântul în numele grupului politic GUE/NGL, dna Cornelia ERNST (GUE/NGL - DE) a subliniat necesitatea de a oferi formare funcționarilor și de a numi coordonatori în statele membre.

Dna Silvia COSTA (S&D – IT):

- a solicitat o revizuire a Directivei 2004 privind drepturile de ședere ale victimelor; și
- a susținut inițiativele comisarului de a lupta împotriva turismului sexual și a pornografiei infantile.

Comisarul MALMSTRÖM a luat din nou cuvântul și:

- a indicat că în chiar ziua respectivă Comisia ar numi un coordonator al luptei împotriva traficului care și-ar începe mandatul în ianuarie 2011; și
- a afirmat că aspectul incriminării merită o dezbatere care să îi fie dedicată, însă a indicat că articolul 19 din directivă prevede că Comisia ar trebui să prezinte în termen de câțiva ani un raport Parlamentului European și Consiliului în care să se evalueze impactul legislației naționale existente referitoare la incriminarea utilizatorilor serviciilor care implică trafic de persoane, însoțit, după caz, de propuneri adecvate”.

III. VOT

Cu ocazia votului din 14 decembrie 2010, plenul a adoptat amendamentul de compromis. Nu au fost adoptate alte amendamente. Amendamentul adoptat corespunde cu ceea ce a fost convenit între cele trei instituții și ar trebui, în consecință, să poată fi acceptat de către Consiliu. În consecință, după revizuirea textului de către experții juriști-lingviști¹, Consiliul ar trebui să fie în măsură să adopte actul legislativ.

Rezoluția legislativă a Parlamentului European nu prevede separat amendamentul adoptat. În schimb, rezoluția legislativă redă poziția Parlamentului European în primă lectură, care este textul propunerii Comisiei, astfel cum a fost modificat prin amendament.

Textul rezoluției legislative a Parlamentului European este prezentat în anexa la prezenta notă.

¹ În vederea pregătirii întâlnirii experților juriști-lingviști cu experții naționali, delegațiile care doresc să prezinte observații de natură juridico-lingvistică le pot trimite la secretariatul de coordonare al Direcției pentru calitatea legislației (secretariat.jl-codecision@consilium.europa.eu) până la 21 ianuarie 2011.

Traficul de persoane*I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor și de abrogare a Deciziei-cadru 2002/629/JAI (COM(2010)0095 – C7-0087/2010 – 2010/0065(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0095),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2), articolul 82 alineatul (2) și articolul 83 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0087/2010),
 - având în vedere avizul Comisiei pentru afaceri juridice privind temeiul juridic propus,
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea UE,
 - având în vedere contribuțiile transmise de parlamentele naționale cu privire la propunerea de act legislativ,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 21 octombrie 2010,
 - după consultarea Comitetului Regiunilor,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului exprimat în scrisoarea din 25 noiembrie 2010 de a aproba poziția Parlamentului în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
 - având în vedere articolele 55 și 37 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere deliberările comune ale Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen, în temeiul articolului 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și al Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A7-0348/2010),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

Poziția Parlamentului European adoptată în prima lectură la 14 decembrie 2010 în vederea adoptării Directivei 2010/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 82 alineatul (2) și articolul 83 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară²,

întrucât:

- (1) Traficul de persoane reprezintă o infracțiune gravă, săvârșită adesea în contextul criminalității organizate, o încălcare gravă a drepturilor fundamentale, care este interzisă în mod explicit de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene. ***Prevenirea și combaterea traficului de persoane este o prioritate a Uniunii și a statelor membre.***
- (2) ***Prezenta directivă este o componentă a măsurilor globale împotriva traficului de ființe umane, care includ măsuri ce implică țări terțe, după cum s-a afirmat în „Documentul de măsuri privind consolidarea dimensiunii externe a Uniunii în ceea ce privește combaterea traficului de persoane: Către acțiuni ale UE la nivel mondial împotriva traficului de persoane”. În acest context, ar trebui să se desfășoare activități în țările terțe din care provin și către care sunt transferate victimele, cu scopul de a sensibiliza publicul larg cu privire la acest fenomen, a reduce vulnerabilitatea victimelor, a acorda sprijin și asistență, a aborda cauzele traficului și a sprijini țările în vederea elaborării unor legislații corespunzătoare în domeniul combaterii traficului.***
- (3) ***Prezenta directivă recunoaște faptul că traficul de persoane este diferențiat în funcție de sexul persoanei, bărbații și femeile fiind adesea subiecți ai traficului în scopuri diferite. Din acest motiv, măsurile de asistență și sprijin ar trebui să fie și ele diferențiate în funcție de sex, acolo unde este cazul. Factorii de „respingere” și cei de „atracție” pot să difere în funcție de sectoarele implicate, cum ar fi traficul de persoane în industria sexului sau pentru exploatarea muncii prestate, cum ar fi în cazul lucrărilor în sectorul de construcții, sectorul agricol sau aservirea domestică.***
- (4) Uniunea Europeană s-a angajat să prevină și să combată traficul de persoane și să protejeze drepturile persoanelor care fac obiectul traficului. În acest sens, au fost adoptate Decizia-cadru

¹ Avizul din 21 octombrie 2010.

² Poziția Parlamentului European din 14 decembrie 2010.

2002/629/JAI a Consiliului din 19 iulie 2002 privind combaterea traficului de persoane¹ și un Plan al UE privind cele mai bune practici, norme și proceduri pentru combaterea și prevenirea traficului de persoane². **În plus, Programul de la Stockholm, adoptat de Consiliul European, acordă în mod clar prioritate combaterii traficului de persoane. Ar trebui preconizate și alte măsuri, cum ar fi asistența pentru crearea unor indicatori generali comuni ai UE pentru identificarea victimelor traficului de persoane, prin schimburi de bune practici între toți actorii relevanți, în special serviciile sociale publice și private.**

- (5) **Autoritățile statelor membre de aplicare a legii ar trebui să continue să coopereze pentru a consolida lupta împotriva traficului de persoane. În această privință, este esențială cooperarea transfrontalieră strânsă, inclusiv prin schimbul de informații și de bune practici, precum și existența unui dialog permanent și deschis între organele de poliție, judiciare și financiare ale statelor membre. Coordonarea cercetării și urmăririi penale a cazurilor de trafic de persoane va fi facilitată de o cooperare consolidată cu Europol și Eurojust, de înființarea de echipe mixte de anchetă și de punerea în aplicare a Deciziei-cadru a Consiliului 2009/948/JAI din 30 noiembrie 2009 privind prevenirea și soluționarea conflictelor referitoare la exercitarea competenței în cadrul procedurilor penale³.**
- (6) **Statele membre ar trebui să încurajeze și să colaboreze îndeaproape cu organizațiile societății civile, inclusiv cu organizațiile neguvernamentale recunoscute și active din domeniu care se ocupă de persoanele traficate, în special în ceea ce privește inițiativele de elaborare a politicilor, campaniile de informare și de sensibilizare a publicului, programele de cercetare și educare și de formare, precum și în ceea ce privește monitorizarea și evaluarea efectelor măsurilor de combatere a traficului.**
- (7) Prezenta directivă adoptă o abordare integrată, holistică și de respectare a drepturilor omului cu privire la combaterea traficului de persoane și ar trebui implementată ținând seama de Directiva 2004/81/CE din 29 aprilie 2004 a Consiliului privind permisul de ședere eliberat resortisanților țărilor terțe care sunt victime ale traficului de persoane sau care au făcut obiectul unei facilitări a imigrației ilegale și care cooperează cu autoritățile competente⁴ și de Directiva 2009/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 de stabilire a standardelor minime privind sancțiunile la adresa angajatorilor de resortisanți ai țărilor terțe cu ședere ilegală⁵. Obiectivele principale ale prezentei directive sunt o prevenire și o urmărire penală mai riguroase, precum și o mai bună protecție a drepturilor victimelor. **De asemenea, în prezenta directivă, diferitele forme de trafic sunt înțelese contextual, cu scopul soluționării fiecărei forme prin măsurile cele mai eficiente.**
- (8) Copiii sunt mai vulnerabili și, prin urmare, sunt supuși unui risc mai mare de a deveni victime ale traficului de persoane. În aplicarea dispozițiilor prezentei directive, interesul superior al copilului trebuie să constituie preocuparea primordială, în conformitate cu Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene și cu Convenția Națiunilor Unite din 1989 privind drepturile copilului.
- (9) Protocolul din 2000 al Organizației Națiunilor Unite privind prevenirea, reprimarea și pedepsirea traficului de persoane, în special de femei și copii, adițional la Convenția ONU împotriva criminalității transnaționale organizate și la Convenția din 2005 a Consiliului

¹ JO L 203, 1.8.2002, p. 1.

² JO C 311, 9.12.2005, p. 1

³ **JO L 328, 15.12.2009, p. 42.**

⁴ JO L 261, 6.8.2004, p. 19.

⁵ JO L 168, 30.6.2009, p. 24.

Europei privind acțiunea împotriva traficului de persoane sunt etape cruciale în procesul de consolidare a cooperării internaționale împotriva traficului de persoane. ***Ar trebui remarcat faptul că în Convenția Consiliului Europei este prevăzut un mecanism de evaluare, alcătuit din Grupul de experți pentru acțiunea împotriva traficului de persoane (GRETA) și din Comitetul Părților. Pentru a evita dublarea eforturilor, ar trebui sprijinită coordonarea dintre organizațiile internaționale competente în materie de măsuri împotriva traficului de persoane.***

- (10) ***Prezenta directivă nu aduce atingere principiului nereturnării, în conformitate cu Convenția de la Geneva privind statutul refugiaților din 28 iulie 1951 și cu articolul 4 și articolul 19 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.***
- (11) Pentru a răspunde dezvoltărilor recente ale fenomenului de trafic de persoane, prezenta directivă interpretează ceea ce ar trebui să fie considerat trafic de persoane într-un sens mai larg decât o face Decizia-cadru 2002/629/JAI și, prin urmare, include în această definiție și alte forme de exploatare. În contextul prezentei directive, cerșitul forțat ar trebui înțeles ca o formă de muncă sau de serviciu forțat, astfel cum este definit în Convenția OIM nr. 29 din 1930 privind munca forțată sau obligatorie. Prin urmare, exploatarea în scopul cerșitului, ***inclusiv folosirea la cerșit a unei persoane traficate dependente***, se încadrează în definiția traficului de ființe umane doar atunci când sunt întrunite toate elementele de muncă sau de serviciu forțat. În lumina jurisprudenței relevante în domeniu, valabilitatea oricărui posibil consimțământ al persoanei de a furniza un serviciu ar trebui evaluată de la caz la caz. Cu toate acestea, atunci când este vorba de un copil, orice posibil consimțământ al acestuia nu ar trebui niciodată considerat valabil. Termenul „exploatarea activităților infracționale” ar trebui înțeles ca exploatare a unei persoane pentru ca aceasta să săvârșească, între altele, furt din buzunare, din spații comerciale, ***trafic de droguri*** și alte activități similare care fac obiectul unor sancțiuni și implică un câștig financiar. Definiția include, de asemenea, traficul de ființe umane în scopul prelevării de organe, care ■ constituie o încălcare gravă a demnității umane și a integrității fizice a persoanelor, ***precum și alte activități cum ar fi, adopția ilegală sau căsătoria forțată, în măsura în care acestea prezintă toate elementele constitutive ale traficului de persoane.***
- (12) Nivelurile de sancțiuni penale din prezenta directivă reflectă preocuparea tot mai marcată în rândul statelor membre ***pentru amplexarea tot mai mare a fenomenului de trafic de persoane. Din acest motiv, prezenta directivă se bazează pe nivelurile 3 și 4 din concluziile Consiliului din 24-25 aprilie 2002 privind abordarea de urmat cu privire la apropierea sancțiunilor penale.*** Atunci când infracțiunea este săvârșită în anumite circumstanțe, de exemplu împotriva unei victime deosebit de vulnerabile, sancțiunea ar trebui să fie mai severă. În contextul prezentei directive, persoanele deosebit de vulnerabile ar trebui să includă cel puțin toți copiii ■. ***Alți factori de care s-ar putea ține seama în momentul stabilirii gradului de vulnerabilitate al unei victime includ, de exemplu, faptul dacă persoana este însărcinată sau nu, sexul, starea de sănătate, un eventual handicap.*** Atunci când infracțiunea este deosebit de gravă, de exemplu în situația în care viața victimei a fost pusă în pericol sau în cazul în care infracțiunea a presupus săvârșirea unor acte grave de violență, ***cum ar fi tortura, folosirea forțată a unor medicamente sau droguri, violul sau alte forme grave de violență psihologică, fizică sau sexuală***, sau a adus prejudicii deosebit de grave unei victime, acest lucru ar trebui să fie reflectat prin aplicarea unor sancțiuni penale deosebit de severe. Atunci când, în temeiul prezentei directive, se face trimitere la predare, o astfel de trimitere ar trebui interpretată în conformitate cu Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre¹. ***În cadrul executării sentinței se poate ține seama de gradul de gravitate al infracțiunii comise.***

¹ JO L 190, 18.7.2002, p. 1.

- (13) *În cadrul combaterii traficului de persoane ar trebui să aplice în întregime instrumentele existente referitoare la punerea sub sechestru și confiscarea și beneficiilor obținute în urma infracțiunilor, cum ar fi Convenția ONU împotriva crimei organizate transnaționale și protocoalele sale, Convenția Consiliului Europei din 1990 privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii, Decizia-cadru 2001/500/JAI a Consiliului din 26 iunie 2001 privind spălarea banilor, identificarea, urmărirea, înghețarea, sechestrarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunii¹, Decizia-cadru 2005/212/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind confiscarea produselor, a instrumentelor și a bunurilor având legătură cu infracțiunea.² Ar trebui încurajată utilizarea instrumentelor și a bunurilor sechestrate și confiscate care au legătură cu infracțiunile menționate în prezenta directivă pentru a îmbunătăți activitățile de protecție și sprijinire a victimelor, inclusiv prin compensarea victimelor, precum și în contextul activităților transfrontaliere de aplicare a legii orientate împotriva traficului de persoane și desfășurate la nivelul Uniunii.*
- (14) În conformitate cu principiile de bază ale sistemelor juridice ale statelor membre relevante, victimele traficului de persoane ar trebui să nu fie urmărite penal sau pedepsite pentru acte infracționale precum utilizarea de documente false sau pentru infracțiuni sancționate de legislația în materie de prostituție sau imigrație, pe care acestea au fost obligate să le săvârșească drept consecință directă a faptului că au făcut obiectul traficului. Obiectivul unei astfel de protecții este de a garanta respectarea drepturilor omului în ceea ce privește victimele, de a evita victimizarea suplimentară a acestora și de a le încuraja să se prezinte ca martori în procedurile penale împotriva autorilor infracțiunii de trafic. Această garanție ar trebui să nu excludă urmărirea penală sau aplicarea de sancțiuni pentru infracțiunile pe care o persoană le-a săvârșit sau la săvârșirea cărora a participat de bunăvoie.
- (15) Pentru a garanta eficacitatea cercetărilor și urmăririlor penale în cazul infracțiunilor de trafic de persoane, inițierea acestora nu ar trebui să depindă, **în principiu**, de sesizarea autorităților competente cu privire la infracțiune sau de formularea de acuzații în acest sens de către victimă. **Atunci când natura faptei o impune**, urmărirea penală ar trebui să fie permisă pe o perioadă de timp suficient de lungă după ce victima a atins vârsta majoratului. **Durata perioadei suficient de lungi pentru urmărirea penală ar trebui să fie stabilită în conformitate cu dreptul național respectiv.** Reprezentanții serviciilor de aplicare a legii și procurorii ar trebui să beneficieze de o formare adecvată, având în vedere și obiectivul consolidării cooperării judiciare și polițienești la nivel internațional. Persoanele însărcinate cu cercetarea și urmărirea penală a acestor infracțiuni ar trebui, de asemenea, să aibă acces la instrumentele de anchetă utilizate împotriva crimei organizate sau a altor cazuri de infracțiuni grave ■ ; **aceste instrumente pot include** interceptarea comunicațiilor, supravegherea discretă, inclusiv supravegherea electronică, monitorizarea conturilor bancare și alte investigații financiare.
- (16) Pentru a garanta succesul urmăririi penale a grupurilor criminale internaționale al căror centru de activitate se află într-un stat membru și care desfășoară activități de trafic de persoane în țări terțe, ar trebui stabilită competența judiciară cu privire la judecarea infracțiunii de trafic de persoane atunci când autorul infracțiunii este resortisant al **statului** membru **în cauză** sau își are reședința obișnuită în statul membru respectiv iar infracțiunea este săvârșită în afara teritoriului statului membru în cauză. Tot astfel, **poate fi, de asemenea**, stabilită competența și pentru situația în care **autorul infracțiunii își are reședința obișnuită într-un stat membru**, victima este resortisant al unui stat membru sau își are reședința obișnuită într-un stat membru sau pentru situația în care infracțiunea este săvârșită în beneficiul unei persoane juridice cu sediul pe teritoriul unui stat

¹ JO L 182, 5.7.2001, p. 1.

² JO L 68, 15.3.2005, p. 49.

membru, iar infracțiunea este săvârșită în afara teritoriului statului **membru** în cauză.

- (17) În timp ce Directiva 2004/81/CE prevede eliberarea unui permis de ședere victimelor traficului de persoane care sunt resortisanți ai țărilor terțe, iar Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora¹ reglementează exercitarea dreptului la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre de către cetățenii Uniunii și familiile acestora, inclusiv protecția împotriva expulzării, prezenta directivă prevede măsuri specifice de protecție pentru orice victimă a traficului de persoane. Prin urmare, prezenta directivă nu abordează condițiile șederii lor pe teritoriul statelor membre.
- (18) Victimele traficului de persoane trebuie să își poată exercita drepturile în mod efectiv. Prin urmare, ar trebui ca victimele să dispună de asistență și sprijin înainte și pe parcursul procedurilor penale, dar și pentru o perioadă de timp suficientă după desfășurarea acestora. **Statele membre ar trebui să asigure resursele necesare pentru asistarea, sprijinirea și protejarea victimelor.** Asistența și sprijinul oferite ar trebui să includă cel puțin un set minim de măsuri care sunt necesare pentru a permite victimei să se refacă și să scape de traficanți. Concretizarea unor astfel de măsuri ar trebui să țină seama, pe baza unei evaluări individuale, efectuate în conformitate cu procedurile naționale, de situația specifică, **de contextul cultural** și de necesitățile persoanei în cauză. Ar trebui să se ofere asistență și sprijin persoanei respective de îndată ce există **motive întemeiate să se creadă** că este posibil ca aceasta să fi făcut obiectul traficului și indiferent de dorința sa de a depune mărturie. **În cazurile în care victima nu își are reședința legală în statul membru implicat,** ar trebui **să se acorde asistență și sprijin** în mod necondiționat, cel puțin **pe parcursul perioadei** de reflecție ■ . În cazul în care, după încheierea procesului de identificare sau după expirarea perioadei de reflecție, victima nu este considerată eligibilă pentru a i se elibera un permis de ședere sau nu are drept de ședere legală în statul membru respectiv, **sau dacă victima a părăsit teritoriul statului membru implicat,** statul membru respectiv nu este obligat să continue să ofere asistență și sprijin persoanei în cauză în temeiul prezentei directive. Atunci când acest lucru este necesar, de exemplu în cazul unui tratament medical aflat în curs ca urmare a unor traume grave de natură fizică sau psihologică generate de infracțiune, sau în cazul în care siguranța victimei este în pericol din cauza declarațiilor acesteia în cursul procedurilor penale, asistența și sprijinul ar trebui acordate pentru o perioadă de timp suficientă și după încheierea procedurilor penale.
- (19) Decizia-cadru 2001/220/JAI a Consiliului din 15 martie 2001 privind statutul victimelor în cadrul procedurilor penale² stabilește un set de drepturi ale victimelor în cadrul procedurilor penale, inclusiv dreptul la protecție și la despăgubiri. În plus, victimelor traficului de persoane ar trebui să li se ofere **fără întârziere** acces la consiliere juridică și, **în funcție de rolul victimelor în cadrul sistemelor de justiție relevante,** la reprezentare juridică, inclusiv în scopul solicitării de despăgubiri. **Acest sprijin juridic ar putea fi acordat, de asemenea, de autoritățile competente în scopul solicitării de despăgubiri de la stat.** Obiectivul consilierii juridice este de a permite victimelor să fie informate și să primească sfaturi cu privire la diferitele posibilități pe care le au. **Consilierea juridică ar trebui asigurată de o persoană care a beneficiat de o formare juridică corespunzătoare, fără a fi necesar ca persoana să fie un avocat.** Consilierea juridică și, **în funcție de rolul victimelor în cadrul sistemelor de justiție relevante,** reprezentarea juridică ar trebui să fie

¹ JO L 158, 30.4.2004, p. 77.

² JO L 82, 22.3.2001, p. 1.

furnizate gratuit, cel puțin în situația în care victima nu dispune de suficiente resurse financiare, într-un mod care să fie compatibil cu procedurile interne ale statelor membre. Întrucât este puțin probabil ca în special victimele care sunt copii să dispună de astfel de resurse, consilierea juridică și reprezentarea juridică pentru acestea li s-ar asigura, în practică, în mod gratuit. Mai mult, pe baza unei evaluări individuale a riscului, desfășurate în conformitate cu procedurile naționale, victimele ar trebui să fie protejate împotriva represaliilor, a intimidării și a riscului de face din nou obiectul traficului.

- (20) Victimele traficului care au suferit deja de pe urma abuzurilor și tratamentului degradant care sunt, în general, un corolar al traficului de persoane, de exemplu de pe urma exploatarea sexuală, ***a abuzurilor sexuale***, a violului, a practicilor similare sclaviei sau a prelevării de organe, ar trebui protejate de victimizarea secundară și de orice noi traume în cursul procedurii penale. ***Ar trebui evitată repetarea fără motive întemeiate a audierilor în cadrul anchetei, al urmăririi penale și al procesului, de exemplu, acolo unde este cazul, prin înregistrarea video a acestor audieri într-un termen cât se poate de scurt de la începerea procedurii.*** În acest scop, victimele traficului ar trebui, în cursul cercetării și procedurii penale, să beneficieze de un tratament adaptat nevoilor lor specifice. Evaluarea nevoilor specifice ale victimelor ar trebui să țină seama de aspecte precum vârsta, gravitatea, starea de sănătate, un handicap și alți factori de ordin personal, precum și de consecințele fizice și psihologice ale activității infracționale la care a fost supusă victima. Oportunitatea aplicării unui anumit tratament și modalitățile de aplicare a acestuia trebuie stabilite pe baza criteriilor definite de legislația națională, a normelor puterii discreționare, a practicii și orientării instanțelor penale, printr-o evaluare de la caz la caz.
- (21) ***Măsurile de asistență și de sprijin ar trebui asigurate victimelor în mod informat și consensual. Prin urmare, victimele ar trebui informate cu privire la aspectele importante ale acestor măsuri, fiind necesar ca acestea să nu fie impuse victimelor. Faptul că o victimă refuză măsurile de asistență sau de sprijin ar trebui să nu implice vreo obligație a autorităților competente ale statului membru implicat să asigure victimei aplicarea unor măsuri alternative.***
- (22) Pe lângă măsurile de care pot beneficia toate victimele traficului de persoane, statele membre ar trebui să se asigure că pentru copiii care au fost victime ale traficului sunt disponibile măsuri specifice de asistență, sprijin și protecție. Aceste măsuri ar trebui acordate având în vedere interesul superior al copilului și în conformitate cu Convenția ONU privind drepturile copilului. În cazul în care vârsta unei persoane care face obiectul traficului de persoane este incertă și există motive să se creadă că aceasta are mai puțin de 18 ani, ar trebui să se poarte de la prezumția că persoana respectivă este copil și aceasta ar trebui să primească asistență, sprijin și protecție imediate. Măsurile de asistență și sprijin acordate copiilor care sunt victime ale traficului ar trebui să vizeze în primul rând recuperarea fizică și psihico-socială a acestora și ar trebui să aibă în vedere o soluție durabilă pentru persoana în cauză. ***Accesul la educație ar ajuta copiii să se reintegreze în societate*** ■. Având în vedere că victimele traficului de persoane care sunt copii sunt deosebit de vulnerabile, ar trebui să se prevadă măsuri de protecție suplimentare pentru a proteja acești copii pe durata audierilor din cadrul cercetării și procedurilor penale.
- (23) ***Ar trebui să se acorde o atenție specială copiilor neînsoțiți care sunt victime ale traficului de persoane, dat fiind că acestea au nevoie de o asistență și un sprijin specific datorită situației de vulnerabilitate deosebită în care se află. Din momentul identificării unui copil neînsoțit care este victimă a traficului de persoane și până la găsirea unei soluții durabile, statele membre ar trebui să aplice măsuri de primire adecvate nevoilor copilului și ar trebui să garanteze existența unor garanții procedurale relevante. Ar***

trebui să se ia măsurile necesare pentru a asigura numirea, dacă este cazul, a unui tutore și/sau a unui reprezentant pentru a garanta interesul superior al minorului. Ar trebui să se ia în cel mai scurt timp posibil o decizie privind viitorul fiecărui copil neînsoțit care este victimă , în vederea găsirii unor soluții durabile, bazate pe evaluarea individuală a interesului superior al copilului, care ar trebui să fie de importanță primordială. O posibilă soluție durabilă ar putea să fie returnarea și reintegrarea în țara de origine sau țara de returnare, integrarea în comunitatea de primire, acordarea statutului de protecție internațională sau acordarea altor statute în conformitate cu legislația națională a statelor membre.

- (24) *În cazul în care, în conformitate cu prezenta directivă, se numește un tutore și/sau un reprezentant al copilului, aceste roluri pot fi îndeplinite de aceeași persoană sau de o persoană juridică, o instituție sau o autoritate.*
- (25) Statele membre ar trebui, prin intermediul cercetării, **inclusiv a cercetării noilor forme de trafic de persoane**, al informării, al sensibilizării și al educației, să instituie și/sau să consolideze politici de prevenire a traficului de persoane, inclusiv să adopte măsuri de descurajare **și reducere** a cererii, care favorizează toate formele de exploatare, și măsuri de reducere a riscului ca oamenii să devină victime ale traficului de ființe umane. În astfel de inițiative, statele membre ar trebui să adopte o perspectivă care să țină seama de specificitățile fiecărui sex și o abordare care să țină cont de drepturile copilului. Funcționarii care sunt susceptibili să intre în contact cu victimele sau cu victimele potențiale ale traficului de persoane ar trebui să beneficieze de o formare corespunzătoare pentru a fi în măsură să identifice victimele și să se ocupe de ele. Această obligație de formare **ar trebui promovată pentru membrii următoarelor categorii de personal, în cazul în care este probabil că vor intra în contact cu victime: agenți de poliție** , **grăniceri, funcționari din serviciile de imigrare, procurori, avocați, magistrați și personal judiciar, inspectori** pe probleme de muncă, **personal din serviciile sociale sau de îngrijire a copilului, personal** medical, precum și **funcționari consulari**, însă ar putea include, în funcție de situația locală, și alte categorii de funcționari publici care sunt susceptibili să se confrunte în activitatea lor cu victime ale traficului de ființe umane.
- (26) Directiva 2009/52/CE ■ prevede sancțiuni penale pentru angajatorii de resortisanți proveniți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală care, chiar dacă nu au fost acuzați de trafic de persoane sau nu au fost condamnați pentru această infracțiune, utilizează munca sau serviciile unei persoane despre care știu că este victimă a traficului de persoane. În plus, statele membre ar trebui să ia în considerare posibilitatea impunerii de sancțiuni utilizatorilor oricărui serviciu obținut de la o persoană despre care știu că este victimă a traficului de persoane. Această incriminare suplimentară i-ar putea include pe angajatorii de resortisanți ai țărilor terțe aflați în situație de ședere legală și pe angajatorii de cetățeni ai Uniunii, precum și pe persoanele care cumpără servicii sexuale de la orice persoană care este victimă a traficului de persoane, indiferent de cetățenia lor.
- (27) Statele membre ar trebui să instituie, sub forma pe care acestea o consideră adecvată și în conformitate cu propria lor organizare internă, precum și ținând cont de necesitatea unei structuri minime cu sarcini bine-definite, sisteme naționale de monitorizare, de exemplu raportori naționali sau mecanisme echivalente care să efectueze evaluări ale tendințelor în materie de trafic de persoane, **să culeagă statistici**, să măsoare rezultatele acțiunilor de combatere a traficului și să prezinte periodic rapoarte ■ . **Acești raportori naționali sau mecanisme echivalente sunt deja reuniți într-o rețea informală la nivelul Uniunii, stabilită prin Concluziile Consiliului din 4 iunie 2009. Un coordonator al luptei împotriva traficului va lua parte la lucrările rețelei respective, care furnizează Uniunii și**

statelor membre informații strategice obiective, de încredere, comparabile și actualizate în domeniul traficului de persoane și face schimb de experiență și de bune practici în domeniul prevenirii și combaterii traficului de persoane la nivelul Uniunii. Parlamentul European ar trebui să fie îndrituit să participe la activitățile comune ale raportorilor naționali sau ale mecanismelor echivalente.

- (28) *Pentru a evalua rezultatele măsurilor de combatere a traficului, Uniunea ar trebui să își dezvolte în continuare activitatea cu privire la metodologii și la metodele de colectare a datelor pentru a produce statistici comparabile.*
- (29) *În lumina Programului de la Stockholm și în vederea dezvoltării unei strategii consolidate la nivelul Uniunii pentru combaterea traficului de persoane, care să urmărească consolidarea angajamentului și a eforturilor Uniunii și ale statelor membre în domeniul prevenirii și combaterii traficului de persoane, statele membre ar trebui să faciliteze îndeplinirea sarcinilor coordonatorului luptei împotriva traficului, de exemplu prin îmbunătățirea coordonării și coerenței, precum și prin evitarea dublării eforturilor atât între instituțiile și agențiile Uniunii, cât și între statele membre și actorii internaționali, contribuind la dezvoltarea unor politici și strategii existente sau noi ale Uniunii care sunt relevante pentru lupta împotriva traficului de persoane sau transmițând rapoarte către instituțiile Uniunii.*
- (30) *Prezenta directivă urmărește modificarea și extinderea dispozițiilor Deciziei-cadru 2002/629/JAI . Deoarece modificările care urmează să fie aduse sunt numeroase și au o natură mai substanțială, decizia-cadru ar trebui înlocuită în întregime, din considerente ce țin de claritate.*
- (31) *În conformitate cu punctul 34 din Acordul interinstituțional pentru o mai bună legislație¹, statele membre sunt încurajate să elaboreze, pentru ele însele și în interesul Uniunii, propriile tabele, care să ilustreze, în măsura posibilului, concordanța dintre prezenta directivă și măsurile de transpunere, și să le facă publice.*
- (32) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume combaterea traficului de persoane, nu poate fi îndeplinit în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar în vederea atingerii acestui obiectiv.
- (33) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, mai ales demnitatea umană, interzicerea sclaviei, a muncii forțate și a traficului de persoane, interzicerea torturii și a tratamentelor sau pedepselor inumane sau degradante, drepturile copilului, dreptul la libertate și la securitate, libertatea de expresie și de informare, protecția datelor cu caracter personal, dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil și principiile legalității și proporționalității infracțiunilor și sancțiunilor penale. În special, prezenta directivă urmărește să asigure respectarea deplină a acestor drepturi și principii și trebuie transpusă în mod corespunzător.
- (34) *În conformitate cu articolul 3 din Protocolul (nr. 21) privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la **Tratatul privind Uniunea Europeană și la** Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, **Irlanda și-a***

¹ *JO C 321, 31.12.2003, p. 1.*

notificat dorința de a lua parte la adoptarea și la aplicarea prezentei directive. ■

- (35) ***În conformitate cu articolele 1 și 2 din*** Protocolul (nr. 21) privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la ***Tratatul privind Uniunea Europeană și la*** Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, ***și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv***, Regatul Unit nu ***participă*** la adoptarea prezentei directive, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.
- (36) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul (nr. 22) privind poziția Danemarcei anexat la ***Tratatul privind Uniunea Europeană și la*** și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectul

Prezenta directivă instituie norme minime privind definirea infracțiunilor și a sancțiunilor penale în materie de trafic de persoane. Directiva introduce, de asemenea, dispoziții comune, ***ținând seama de perspectiva de gen***, care să asigure o mai bună prevenire a infracțiunilor și o mai bună protecție a victimelor acestora.

Articolul 2

Infracțiuni privind traficul de persoane

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că următoarele acte intenționate sunt incriminate:
- Recrutarea, transportul, transferul, adăpostirea sau primirea de persoane, inclusiv schimbul sau transferul de control asupra persoanei în cauză, efectuate sub amenințare sau prin uz de forță sau prin alte forme de constrângere, prin răpire, prin fraudă, prin înșelătorie, prin abuz de putere sau de o poziție vulnerabilă sau prin oferirea sau primirea de bani sau de alte foloase pentru a obține consimțământul unei persoane care deține controlul asupra alteia, în vederea exploatării.
- (2) O poziție de vulnerabilitate înseamnă o situație în care persoana în cauză nu poate decât să se supună abuzului implicat, neavând o alternativă reală sau acceptabilă.
- (3) Exploatarea include cel puțin exploatarea prostituției altor persoane sau alte forme de exploatare sexuală, de muncă sau de serviciu forțat, inclusiv cerșit, sclavie sau practici similare sclaviei, aservire, exploatarea activităților infracționale sau prelevarea de organe.
- (4) Consimțământul unei victime a traficului de persoane la exploatare, intenționat sau efectiv, este irelevant atunci când a fost folosit oricare dintre mijloacele prezentate la alineatul (1).
- (5) Atunci când faptele menționate la alineatul (1) sunt îndreptate împotriva unui copil, acestea reprezintă o infracțiune de trafic de persoane incriminată, chiar dacă nu a fost folosit niciunul dintre mijloacele menționate la alineatul (1).
- (6) În sensul prezentei directive, „copil” înseamnă orice persoană care are mai puțin de 18 ani.

Articolul 3 Instigare, complicitate, tentativă

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că instigarea, complicitatea și tentativa legate de săvârșirea unei infracțiuni menționate la articolul 2 sunt pasibile de sancțiuni.

Articolul 4 Sancțiuni

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că orice infracțiune menționată la articolul 2 este sancționată cu pedeapsa cu închisoarea pentru o durată maximă de cel puțin cinci ani.
- (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că infracțiunea menționată la articolul 2 este sancționată cu pedeapsa cu închisoarea pentru o durată maximă de cel puțin zece ani atunci când infracțiunea respectivă a fost săvârșită în oricare dintre următoarele circumstanțe:
 - (a) infracțiunea a fost săvârșită împotriva unei victime care era deosebit de vulnerabilă, categorie în care, în contextul prezentei directive, sunt incluși cel puțin copiii care sunt victime¹;
 - (b) infracțiunea a fost săvârșită în cadrul unei organizații criminale, în sensul Deciziei-cadru 2008/841/JAI din 24 octombrie 2008 a Consiliului privind lupta împotriva crimei organizate¹;
 - (c) infracțiunea a pus în pericol viața victimei în mod deliberat sau din neglijență gravă;
 - (d) infracțiunea a fost săvârșită prin acte grave de violență sau a provocat prejudicii deosebit de importante victimei.
- (3) ***Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că faptul că o infracțiune menționată la articolul 2 a fost săvârșită de un funcționar public în exercițiul atribuțiilor sale este considerat circumstanță agravantă.***
- (4) Statele membre iau măsurile necesare pentru ca infracțiunile menționate la articolul 3 să fie pedepsite prin aplicarea de sancțiuni penale efective, proporționale și disuasive, care pot presupune predarea.

Articolul 5 Răspunderea persoanelor juridice

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că poate fi antrenată răspunderea persoanelor juridice pentru infracțiunile menționate la articolele 2 și 3, care au fost săvârșite în beneficiul lor de către orice persoană, acționând în nume propriu sau în calitate de membru al unui organism al persoanei juridice în cauză, care are o funcție de conducere în cadrul persoanei juridice respective, pe baza:
 - (a) unei împuterniciri din partea persoanei juridice, sau

¹ JO L 300, 11.11.2008, p. 42.

(b) a unei autorități de a lua decizii în numele persoanei juridice respective, sau
(c) a unei prerogative de a exercita control în cadrul persoanei juridice.

- (2) Statele membre se asigură, de asemenea, că poate fi antrenată răspunderea unei persoane juridice atunci când lipsa supravegherii sau a controlului din partea unei persoane menționate la alineatul (1) a făcut posibilă săvârșirea infracțiunilor penale menționate la articolele 2 și 3 în beneficiul acelei persoane juridice de către o persoană aflată sub autoritatea sa.
- (3) Răspunderea persoanei juridice în temeiul alineatelor (1) și (2) nu exclude inițierea procedurilor penale împotriva persoanelor fizice care sunt autori, instigatori sau complici la infracțiunile menționate la articolele 2 și 3.
- (4) În sensul prezentei directive, „persoană juridică” înseamnă orice entitate care are personalitate juridică în temeiul legislației aplicabile, cu excepția statelor sau a organismelor publice în exercitarea prerogativelor lor de autoritate publică și a organizațiilor publice internaționale.

Articolul 6

Sanctiuni în cazul persoanelor juridice

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că orice persoană juridică trasă la răspundere în temeiul articolului 5 alineatele (1) și (2) se supune unor sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive, care includ amenzi penale sau de altă natură și eventual alte sancțiuni, precum:

- (a) excluderea de la dreptul de a primi beneficii publice sau ajutor public;
- (b) interdicția temporară sau permanentă de a desfășura o activitate comercială;
- (c) plasarea sub supraveghere judiciară;
- (d) lichidarea judiciară;
- (e) închiderea temporară sau permanentă a unităților care au servit la săvârșirea infracțiunii.

Articolul 7

Sechestru și confiscare

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că autoritățile lor competente au dreptul de a pune sub sechestru și de a confisca instrumentele și produsele obținute în urma săvârșirii infracțiunilor menționate în prezenta directivă.

Articolul 8

Neurmărirea penală sau neaplicarea de sancțiuni victimei

Statele membre, în conformitate cu principiile de bază ale sistemelor lor de drept, ***iau măsurile necesare pentru a se asigura că autoritățile lor competente au dreptul de a nu urmări penal sau de a nu impune sancțiuni victimelor traficului de persoane pentru implicarea lor în activități infracționale pe care au fost obligate să le săvârșescă drept consecință directă a faptului că au făcut obiectul oricăruia dintre actele menționate la articolul 2.***

Articolul 9
Cercetarea și urmărirea penală

- (1) Statele membre se asigură că cercetarea sau urmărirea penală a infracțiunilor menționate la articolele 2 și 3 nu este condiționată de sesizarea autorităților competente de către victimă sau de formularea de acuzații și că procedurile penale pot continua chiar dacă victima și-a retras declarația.
- (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a permite, *atunci când natura faptei o impune*, urmărirea penală a unei infracțiuni menționate la articolele 2 și 3 o perioadă de timp suficientă după ce victima a împlinit vârsta majoratului.
- (3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele, unitățile sau serviciile responsabile de cercetarea sau urmărirea penală a infracțiunilor menționate la articolele 2 și 3 beneficiază de o formare corespunzătoare.
- (4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele, unitățile sau serviciile responsabile de cercetarea sau urmărirea penală a infracțiunilor menționate la articolele 2 și 3 au acces la instrumente eficiente de anchetă, cum ar fi cele utilizate împotriva crimei organizate sau a altor cazuri de infracțiuni grave.

Articolul 10
Competența

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a-și stabili competența în privința unei infracțiuni menționate la articolele 2 și 3, atunci când:
 - (a) infracțiunea a fost săvârșită, în totalitate sau parțial, pe teritoriul statului membru respectiv; sau
 - (b) autorul infracțiunii este resortisant al aceluia stat membru ■.
- (2) *Statele membre informează Comisia atunci când decid să își extindă competența în privința unei infracțiuni menționate la articolele 2 și 3, care a fost săvârșită în afara teritoriului lor, de exemplu în cazul în care:*
 - (a) infracțiunea a fost săvârșită împotriva unuia dintre resortisanții lor sau a unei persoane care își are reședința obișnuită pe teritoriul *statului membru respectiv*; sau
 - (b) infracțiunea a fost săvârșită în folosul unei persoane juridice care își are sediul pe teritoriul statului membru în cauză; *sau*
■
 - (c) autorul infracțiunii își are reședința obișnuită pe teritoriul statului membru în cauză. ■
- (3) Pentru urmărirea penală a unei infracțiuni menționate la articolele 2 și 3, care a fost săvârșită în afara teritoriului statului membru în cauză, *fiecare stat membru ia, în cazurile menționate la alineatul (1) litera (b) și poate lua, în cazurile menționate la alineatul (2), măsurile necesare pentru a se asigura că, în ceea ce privește competența sa, nu se subordonează condiției:*
 - (a) ca faptele săvârșite să constituie infracțiune în statul în care au fost săvârșite sau

- (b) ca urmărirea penală să poată fi inițiată **doar** ca urmare a unei plângeri depuse de victimă la locul săvârșirii infracțiunii sau a unui denunț din partea statului în care a fost săvârșită infracțiunea.

Articolul 11

Asistență și sprijin pentru victimele traficului de persoane

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că se acordă asistență și sprijin victimelor înainte de procedurile penale, pe parcursul acestora și, pentru o perioadă de timp corespunzătoare, după încheierea procedurilor penale, pentru a le permite să își exercite drepturile prevăzute în Decizia-cadru 2001/220/JAI, precum și în prezenta directivă.
- (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că unei persoane i se oferă asistență și sprijin de îndată ce autoritățile competente ***au motive întemeiate*** să creadă că este posibil ca persoana respectivă să fi făcut obiectul unei infracțiuni menționate la articolele 2 și 3.
- (3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că asistența și sprijinul acordate unei victime nu sunt condiționate de dorința victimei de ***a coopera pe parcursul cercetării penale, al urmăririi penale și al procesului, fără a se aduce atingere Directivei 2004/81/CE sau unor norme naționale similare.***
- (4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a institui mecanisme adecvate care să permită identificarea timpurie și acordarea timpurie de asistență și de sprijin victimelor, în cooperare cu organizațiile de sprijin relevante.
- (5) Măsurile de asistență și sprijin la care se face trimitere la ***alineatele (1) și (2)*** sunt oferite în mod consensual și în cunoștință de cauză și includ cel puțin ***standarde*** de viață în măsură să asigure subzistența victimei prin intermediul unor măsuri precum acordarea unei cazări adecvate și sigure și acordarea de asistență materială, precum și tratamentul medical necesar, inclusiv asistență psihologică, consiliere și informare și servicii de traducere și interpretariat, după caz .
- (6) ***Informațiile menționate la alineatul (5) includ, dacă este cazul, informații referitoare la o perioadă de reflecție și de refacere în conformitate cu Directiva 2004/81/CE și informații referitoare la posibilitatea de a acorda protecție internațională în conformitate cu Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime cu privire la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională, și privind conținutul protecției acordate¹ și cu Directiva 2005/85/CE a Consiliului din 1 decembrie 2005 privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a statutului de refugiat² sau în conformitate cu alte instrumente internaționale sau cu norme naționale similare.***
- (7) Statele membre acordă asistență victimelor cu nevoi speciale ***având la bază, în special, sarcina, starea de sănătate, un handicap, afecțiuni mentale sau psihologice sau forme***

¹ JO L 304, 30.9.2004, p. 12.

² JO L 326, 13.12.2005, p. 13.

grave de violență psihologică, fizică sau sexuală.

Articolul 12

Protejarea victimelor traficului de persoane în cadrul cercetării și procedurilor penale

- (1) Măsurile de protecție menționate la prezentul articol se aplică în plus față de drepturile prevăzute în Decizia-cadru 2001/220/JAI.
- (2) Statele membre se asigură că victimele traficului de persoane au acces ***imediat*** la consiliere juridică ■ și, ***în funcție de rolul victimei în sistemul judiciar relevant***, la reprezentare juridică, inclusiv în vederea solicitării de despăgubiri. ***Consilierea juridică și reprezentarea juridică sunt gratuite*** în cazul în care victima nu dispune de suficiente resurse financiare. ■
- (3) ■
Statele membre se asigură că victimele traficului de persoane beneficiază de o protecție adecvată pe baza unei evaluări individuale a riscului, ***inter alia*** prin acces la programe de protecție a martorilor sau la alte măsuri similare, dacă este cazul și în conformitate cu criteriile definite de legislația sau procedurile naționale.
- (4) Fără a se aduce atingere dreptului la apărare și în conformitate cu o evaluare individuală realizată de către autoritățile competente a situației specifice a victimei, statele membre se asigură că victimele traficului de persoane beneficiază de un tratament specific, menit să prevină victimizarea secundară prin evitarea, în măsura posibilului și în conformitate cu criteriile definite de legislația națională și de normele privind puterea discreționară, practica sau orientarea instanțelor penale, a următoarelor:
 - (a) repetarea inutilă a interogatoriilor pe parcursul cercetării, urmăririi penale și al procesului;
 - (b) contactul vizual între victime și acuzați, inclusiv pe parcursul depunerii mărturiei, ca de exemplu în timpul audierilor și al confruntărilor martorilor, prin mijloace adecvate, inclusiv prin utilizarea unor tehnologii adecvate de comunicații;
 - (c) depunerea mărturiei în ședință publică; precum și
 - (d) adresarea de întrebări inutile privind viața privată.

Articolul 13

Dispoziție generală privind măsurile de asistență, de sprijin și de protecție acordate copiilor care sunt victime ale traficului de persoane

- (1) Copiilor care sunt victime ale traficului de persoane li se oferă asistență, sprijin și protecție ■. ***În cadrul aplicării prevederilor prezentei directive, trebuie să se țină seama în primul rând de interesul superior al copilului.***
- (2) Statele membre se asigură că, atunci când nu există informații certe cu privire la vârsta unei persoane care a făcut obiectul traficului de persoane și atunci când există motive pentru a crede că persoana respectivă este un copil, se pornește de la prezumția că aceasta este un copil și persoana respectivă primește acces imediat la protecție și asistență, în conformitate cu articolele 14 și 15.

Articolul 14
Asistență și sprijin pentru copiii care sunt victime ■

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că acțiunile speciale întreprinse pentru a acorda asistență și sprijin copiilor care sunt victime ale traficului de persoane, pe termen scurt sau lung, în procesul de recuperare fizică și psiho-socială a acestora, sunt întreprinse în urma realizării unei evaluări a situației specifice a fiecărui copil care este victimă, ținându-se seama de opiniile, nevoile și preocupările acestuia, **în scopul găsirii unei soluții durabile pentru copil. Într-un termen rezonabil, statele membre asigură accesul la educație al copiilor care sunt victime ale traficului de persoane și al copiilor victimelor, cărora li se acordă asistență și sprijin în temeiul articolului 11 din prezenta directivă, în conformitate cu dreptul național al acestora.**
- (2) **Statele membre desemnează un tutore sau un reprezentant pentru copiii care au fost victime ale traficului de persoane începând din momentul identificării acestora de către autorități în cazul în care, în temeiul dreptului național, un conflict de interese între titularii răspunderii parentale și copilul care este victimă îi împiedică pe aceștia să apere interesele copilului și/sau să îl reprezinte.**
- (3) Statele membre ia, în măsura în care acest lucru este adecvat și posibil, măsuri pentru a oferi asistență și sprijin familiei copilului care este victimă a traficului de persoane, în situația în care familia se află pe teritoriul unui stat membru. În special, în măsura în care acest lucru este adecvat și posibil, statele membre aplică dispozițiile articolului 4 din Decizia-cadru 2001/220/JAI a Consiliului cu privire la familia în cauză.
- (4) Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 11.

Articolul 15

Protejarea copiilor care sunt victime ale traficului de persoane în cadrul cercetărilor și procedurilor penale

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în cadrul cercetărilor și procedurilor penale, **în funcție de rolul victimelor în sistemul judiciar relevant**, autoritățile **competente** numesc un reprezentant ■ pentru copilul care este victimă a traficului de persoane în cazul în care, în temeiul dreptului național, un conflict de interese între titularii răspunderii parentale și copilul care este victimă îi împiedică pe aceștia să reprezinte copilul ■ .
- (2) Statele membre se asigură, **în funcție de rolul victimelor în sistemul judiciar relevant**, că victimele traficului de persoane care sunt copii au acces imediat la consiliere juridică gratuită și la reprezentare juridică gratuită, inclusiv în vederea solicitării de despăgubiri, **cu excepția cazului în care aceștia dispun de suficiente resurse financiare.**
- (3) Fără a aduce atingere dreptului la apărare, statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în cadrul procedurilor penale pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 2 și 3:
 - (a) audierile cu copilul care este victimă au loc fără întârzieri nejustificate, după ce autoritățile competente au fost sesizate cu privire la faptele respective;
 - (b) audierile cu copilul care este victimă se desfășoară, atunci când este necesar, în incinte concepute sau adaptate în acest scop;

- (c) audierile copilului care este victimă sunt efectuate, atunci când este necesar, de către și cu ajutorul unor persoane profesioniste, care au beneficiat de o formare specifică în acest scop;
 - (d) în măsura posibilului și dacă este cazul, toate audierile copilului care este victimă se desfășoară cu aceleași persoane;
 - (e) numărul audierilor este cât mai redus posibil, iar audierile au loc numai atunci când sunt strict necesare pentru derularea procedurilor penale;
 - (f) copilul care este victimă poate fi însoțit de reprezentantul său ■ sau, după caz, de un adult desemnat de copil, cu excepția cazului în care s-a adoptat o decizie contrară întemeiată cu privire la persoana respectivă.
- (4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în cursul cercetărilor penale pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 2 și 3, toate audierile copilului care este victimă sau, după caz, ale copilului care este martor pot fi filmate și că astfel de audieri filmate pot fi acceptate ca probă în procese penale, conform dreptului național al acestora.
- (5) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în procesele penale pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 2 și 3, se poate dispune ca :
- (a) audierea să aibă loc fără prezența publicului; precum și
 - (b) copilul care este victimă să poată fi audiat în instanță fără a fi prezent, în special prin folosirea tehnologiilor de comunicații adecvate.
- (6) **Prezentul articol** se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 12.

Articolul 16

Asistență, sprijin și protecție pentru copiii neînsoțiți care sunt victime ale traficului de persoane

- (1) *Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că măsurile specifice ce vizează acordarea de asistență și de sprijin copiilor care sunt victime ale traficului de persoane, astfel cum se menționează la articolul 14 alineatul (1), țin seama în mod corespunzător de situația personală și specială a copilului neînsoțit care este victimă.*
- (2) *Statele membre iau măsurile necesare pentru a găsi o soluție durabilă pe baza unei evaluări individuale a intereselor copilului.*
- (3) *Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că se desemnează, dacă este cazul, un tutore pentru copiii neînsoțiți care sunt victime ale traficului de persoane.*
- (4) *Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în cadrul cercetărilor și procedurilor penale, în funcție de rolul victimelor în sistemul judiciar relevant, autoritățile competente numesc un reprezentant în cazul în care copilul este neînsoțit sau separat de familie.*
- (5) *Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor articolelor 14 și 15.*

Articolul 17

Despăgubirile acordate victimelor

Statele membre se asigură că victimele traficului de persoane au acces la mecanismele existente de despăgubire a victimelor infracțiunilor premeditate violente.

Articolul 18

Prevenirea

- (1) Statele membre iau măsurile corespunzătoare, ***precum educarea și formarea***, pentru a descuraja ***și a reduce*** cererea care favorizează toate formele de exploatare care au legătură cu traficul de persoane.
- (2) Statele membre iau măsurile corespunzătoare, ***inclusiv prin intermediul internetului***, de exemplu campanii de informare și de sensibilizare, programe de cercetare și de educație, dacă este cazul în cooperare cu organizațiile ***relevante ale*** societății civile ***și cu alte părți interesate***, menite să sensibilizeze publicul larg și să reducă riscul ca oamenii, în special copiii, să devină victime ale traficului de persoane.
- (3) Statele membre promovează formarea constantă a funcționarilor susceptibili să intre în contact cu victime și cu potențiale victime ***ale traficului de persoane***, inclusiv a ofițerilor de poliție din teren ***care*** să le permită să identifice și să se ocupe de victimele și de potențialele victime ale traficului de persoane.
- (4) ***Pentru ca prevenirea și combaterea traficului de persoane să fie mai eficiente prin descurajarea cererii***, statele membre au în vedere luarea de măsuri pentru ca utilizarea serviciilor care fac obiectul exploatării menționate la articolul 2, atunci când utilizatorii serviciilor respective știu că persoana care le prestează este victimă a uneia dintre infracțiunile menționate la articolul 2, să constituie o infracțiune.

Articolul 19

Raportorii naționali sau mecanismele echivalente

Statele membre iau măsurile necesare pentru a institui raportori naționali sau mecanisme echivalente. Misiunile acestor mecanisme includ realizarea unor evaluări ale tendințelor în materie de trafic de persoane, măsurarea rezultatelor acțiunilor de combatere a traficului, ***inclusiv colectarea de statistici în strânsă colaborare cu organizațiile relevante ale societății civile din acest domeniu*** și elaborarea de rapoarte ■ .

Articolul 20

Coordonarea strategiei Uniunii referitoare la traficul de persoane

Pentru a contribui la o strategie coordonată și consolidată a Uniunii Europene de combatere a traficului de persoane, statele membre facilitează îndeplinirea sarcinilor unui coordonator antitrafic (CA). Statele membre transmit în special CA informațiile menționate la articolul 19, pe baza cărora CA contribuie la realizarea, la fiecare doi ani, a unui raport de către Comisie referitor la progresele înregistrate cu privire la combaterea traficului de persoane.

Articolul 21

Înlocuirea Deciziei-cadru 2002/629/JAI

Decizia-cadru 2002/629/JAI privind combaterea traficului de persoane ***se înlocuiește în ceea ce privește participarea statelor membre la adoptarea prezentei directive***, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenul-limită de transpunere a acesteia în legislația națională.

In ceea ce privește participarea statelor membre la adoptarea prezentei directive, trimiterile la decizia-cadru abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă.

Articolul 22
Punerea în aplicare

- (1) Statele membre pun în aplicare legile, regulamentele și dispozițiile administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive în termen de ...^{*}.
- (2) ***Statele membre comunică Comisiei textul măsurilor care transpun în legislația națională obligațiile care le revin în conformitate cu prezenta directivă.***
- (3) Atunci când statele membre adoptă aceste ***măsuri***, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

■

Articolul 23
Raportarea

- (1) ■ În termen de ...^{*}, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport ***de evaluare a măsurii în care statele membre au luat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive, inclusiv o descriere a măsurilor luate în temeiul articolului 18 alineatul (4), însoțit, dacă este necesar, de propuneri legislative.***
- (2) ***În termen de ...^{**}, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a impactului legislației naționale actuale care incriminează utilizatorii serviciilor care fac obiectul exploatării legate de traficul de persoane asupra prevenirii traficului de persoane, însoțit, dacă este necesar, de propuneri corespunzătoare.***

Articolul 24
Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare ■ la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 25
Destinatarii

Prezenta directivă se adresează statelor membre, în conformitate cu tratatele.

Adoptată la ,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

^{*} JO: a se introduce data: doi ani de la adoptarea prezentei directive.

^{*} ***JO: a se introduce data: doi ani de la data punerii în aplicare a prezentei directive.***

^{**} ***JO: a se introduce data: trei ani de la data punerii în aplicare a prezentei directive.***